

høvelse af Stempelafgiften osv., maatte det nemlig staa i Forbindelse med forskjellige andre Reformers paa Statteafsaetens Omraade. Derfor har man holdt sig alene til Konverteringen. Jeg gaar ud fra, at ikke alene det ærede Thing vil støtte Indstillingen fra Udvalget, men at den ogsaa vil blive støttet af den høitærede Finantsminister. Jeg vilde gjerne rette et Spørgsmaal til den meget ærede Finantsminister, som det ikke har været muligt for Udvalget at faae stillet i Forslagsform, nemlig hvorledes man har tænkt sig Forholdet til Tvangsauktioner? Det kan ikke komme ind under „samme Debitor“ i og for sig, og desuden bliver der da nogen Tvang. Det er ikke et Salg, der foregaar som almindelige Salg mellem Mand og Mand. Derfor kunde jeg ønske, at den høitærede Minister vilde udtale sig derom. Hvad angaar de Vædrings- og Underændringsforslag, der ere stillede dels af nogle ærede Medlemmer dels af den høitærede Finantsminister, skal jeg ikke udtale mig derom, inden jeg har hørt Forslagsstillernes Bemærkninger i den Anledning.

Schiøtz: I Forening med de ærede Medlemmer for Svov Amt's 1ste Valgkreds (Lauridsen) og Holbæk Amt's 4de Valgkreds (N. Sørensen) har jeg tilladt mig at stille to Vædringsforslag, af hvilke det ene er stillet til Udvalgets Forslags § 1 og det andet til dets Forslags § 4. Jeg skal strax bemærke, at Forslagsstillerne tage det sidst nævnte Forslag tilbage med Anmodning til Udvalget om at overveje den Sag mellem anden og tredie Behandling. Hvad angaar Vædringsforslaget til § 1, er det ikke noget Skridt imod Udvalgets Arbejde. Forslagsstillerne slutte sig ellers ganske til Udvalgets Motivering og til Tanken i dets Forslag i det Hele; men naar vi have stillet dette Forslag til § 1, er det, fordi vi have ment, at Udvalget ikke har været ganske heldigt i Affattelsen af dets § 1. For det Første mene vi, at Udtrykket „foraauidt“ maa ombyttes med „i det Omfang, hvori“, thi det kan jo dog kun være Meningen at fritage for Stempelafgiften, Thinglæsnings- og Udsættelsesgebyr for det Beløbs Bedkommende, som virkelig konverteres og altsaa virkelig indfries ved den nye Obligation. Det kan jo ikke være Meningen, at en Obligation paa 20,000 Kr. skulde være fuldstændig gebyrfri, naar den tjente til at indfri en Pantegjæld paa f. Ex. kun 8,000 Kr. Forslagsstillerne have dernæst ønsket, at den Del af Paragrafen, der findes efter Ordene „udstedte af samme Debitor“ skulde udgaa, idet man har fundet, at der

kan være rig Anledning til at give den Mand, der kjøber en Eiendom, og som først samtidig med sit Skjødes Berigtigelse vil foretage Konverteringer, den samme Begunstigelse, som Lovforslaget tildeler den Debitor, der konverterer sin egen Gjæld. Det er ogsaa et Punkt, hvorpaa vi bede Udvalget om at have sin Opmærksomhed henvendt mellem anden og tredie Behandling, om der ikke kan være Anledning til at lade den nævnte Passus udgaa i Henhold til de stærke Grunde, der ere for at give Begunstigelsen ogsaa i det Tilfælde, hvor en Mand har kjøbt en Eiendom og først samtidig med sit Afdomsbrevs Berigtigelse vil konvertere Gjælden. Vor Hovedgrund til at stille Forslaget har imidlertid været, at vi mene, at Udvalget ved denne Slutningsbestemmelse netop opnaar det Modsatte af, hvad det tilsigter. Udvalgets Mening maa være den at lette Konverteringen, men ved at skabe den Regel, som det har udtrykt i den sidste Del af § 1, tvinger det i Virkeligheden den Mand, der skal konvertere, til at henvende sig til en Bank, en Bejellerer eller en Sagfører for at faae de ældre Obligationer indfriede, thi han kan ikke, forinden de ældre Obligationer ere indleverede til Udsættelse af Pantebogen, faae Stempelfrihed for den nye Obligation, og deraf bliver Følgen, at Herredsfogden ikke udleverer den nye thinglæste Obligation, før Stempelspørgsmaalet er afgjort. Medens man tidligere, naar man skulde have et Laan i Overformynderiet f. Ex., kunde tage den ældre Obligationens Eier op med i Overformynderiet og lade ham kvittere den der, bliver det umuligt efter Udvalgets Forslag, thi derved tvinges Herredsfogden til at beholde den nye Obligation, indtil Stempel- og Thinglæsningsgebyret er afgjort. Derfor have vi, idet vi ellers ere ganske enige med Udvalget og i det Formaal, som tilsigtes naaet ved dets Forslag, alligevel tilladt os at stille dette Vædringsforslag, for at Forslagets Formaal lettere kan naaes. Jeg skal derfor anbefale dette Vædringsforslag, som i Virkeligheden kun er en ren Redaktionsændring, til Thingets Velvilje.

Formanden (Berg): Jeg skal bemærke, at de tvende af det ærede Medlem anbefalede Forslag, af hvilke han har taget det ene tilbage, ere stillede som Vædringsforslag til selve Lovforslaget. Selvfølgelig vilde Forslaget under Nr. 2 ikke kunne komme til Afstemning, da det i Realiteten er et Underændringsforslag til Udvalgets Forslag og ikke et Vædringsforslag til selve Lovforslaget. Da dette Forslag nu er taget tilbage, skal jeg formelt spørge, om Noget op-